

Búcsú-rapszódia

Vékonyodik kedvem s pofám
 aranyozni fölösleges,
 vak férges, szorgos természetek
 rágcsálnak szét belülről.
 Mióta tigris-karmolászás
 ékesít, nem élvezem
 az esti utazások ízét,
 hiába hullámszik a kép,
 gombóc a számban, tologatom
 zúzát, galambocskám.
 Savanyúbb a szőlő mint valaha,
 barátaim is elfáradtak,
 vakondtúrásra állni mit ér?
 távolodnak a dátumok,
 ismert helyek és égi mezők.
 Lemondok kétes javaimról,
 bujdosó pillantásomat,
 törbe nem csalják, elárulom.
 Jelentkezem felső vízi
 uszálykalauznak, aldunázni
 fogok, cirkuszba viszem
 a befalazott gyereket, lásson
 világot, élek mag-magam.
 Most kéne hinni valamiben,
 megszületni gyűrött arccal
 recsegő ágyon, részegen.

A patriarchátus megtagadása

Liliomra köpködő király,
 örökös boxbajnok,
 ágybavizelő hadúr,
 vitustáncot járó mellszobor,
 fűzőjébe visszapréselt, félájult generális,
 körmét lakkozó ifjúsági vezér,
 fekáliából gyúrt főnix,
 a történelmi alkony
 langyos vérfürdőjében ázó kecskeszakáll —

*címerük phallos és pallos,
ám az őrtoronyból korszerű hullanemző-
csövek meredeznek a négy világtáj felé.
Oktalan reménység, hogy pócegdörbe
fullad előbb-utóbb e társaság;
csak a száguldó temető
asszonyai végezhetnek velük
partvisra csavart ronggyal és vödörrel.*

OSZTOJKÁN BÉLA

Mint a szívdobbanást

*Látom én,
látom málló mirtuszait túlvilágra vágózó
katángkórót szedni,
látom kiszáradt árkok völgyében,
látom dögök és csontváz-hulladékok temetőjében,
bikacsordák tipró patái alatt,
hússzínű márványsírkövek
lángjából röppent varjú-fellegek alatt,
látom a sikoltó szél bomlott futamodását
halom szemét-korhadék ágyból magasra kelni,
és látom, istenem, látnom kell,
amint alkonyt, szívettépő szép őszi alkonyt
sugároz róla a foltos szvetter is.
Anyám
krizantém-illat-boldogtalanságú
Anyám
meghalt és nagykeservesen felnőtt
csemetéidet sirató felhőszemű
Anyám
szelíd imbolygású, szellőtől is féltő gyertyaláng
Anyám
sohasem imádkozó, sohasem éneklő,
szent-áhitat-csengésű almavirág-szavú
Anyám
hínárcú
Anyám
bársonyfodor a szívemen.
Benned látom én gyalázatomnak
minden okát.
Látom minden okozóját;
rákfekete-francosfoszlásnak induló,*